

POSTANOWIENIE

Dnia 8 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Eugeniusz Wildowicz

SSN Paweł Wiliński

w sprawie **R. Ś.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 8 lutego 2023 r.,
zażalenia skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2023 r., sygn. akt I KO 90/23, o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania wobec jego oczywistej bezzasadności

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 21 września 2023 r. R. Ś. wniósł o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego we Wrocławiu, sygn. akt III K 289/16, ostatecznie zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 12 września 2019 r., sygn. akt II AKa 242/19. W uzasadnieniu wniosku jego autor opisał przebieg postępowania i wskazał, że składał już uprzednio wnioski o wznowienie postępowania, a mimo tego, że jest niewinny i powinien w związku z tym być na wolności, w dalszym ciągu pozostaje w zakładzie karnym. Postanowieniem z dnia 9 listopada 2023 r. (sygn. akt I KO 90/23) Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej bezzasadności.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniósł R. Ś., w którym powtórzył w większości kwestie podniesione w pierwotnym wniosku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się niezasadne.

Pamiętać należy, że postępowanie wznowieniowe nie służy prowadzeniu na nowo kontroli ustaleń i ocen prawnych dokonanych w toku zwykłego toku instancji. Uruchomienie tego postępowania może nastąpić w wypadku przedstawienia sądowi konkretnych i poddających się weryfikacji faktów oraz dowodów potwierdzających, że dotychczasowe rozstrzygnięcie było błędne, a postępowanie powinno zostać ponowione. Osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega, w sposób formalny, wstępnej kontroli w zakresie jego treści. W wypadku stwierdzenia, że treść wniosku świadczy o jego oczywistej bezzasadności, którą należy rozumieć jako nie dającą żadnych racjonalnych podstaw do merytorycznego badania warunków wznowienia, odmawia się jego przyjęcia z pominięciem procedury uzupełnienia jego braków formalnych.

W sprawie niniejszej w zażaleniu brak jest argumentów wnioskodawcy skierowanych przeciwko postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2023 r. Wnioskodawca powtarza tezy pierwotnego wniosku wskazując, jakie rzekome błędy i nieprawidłowości towarzyszyły rozpoznaniu jego sprawy. Sąd Najwyższy wyraźnie odniósł się zbiorczo do tych zagadnień trafnie podkreślając, że nie mają one charakteru wznowieniowego. Sposób ich sformułowania dobitnie pokazuje, że skazany traktuje wznowienie postępowania jako kolejny etap apelacyjny, w którym to Sąd Najwyższy miałby rozpoznać sprawę merytorycznie, niejako w zastępstwie sądu odwoławczego. Powoduje to, iż aktualnie złożony osobisty wniosek był w istocie bezzasadny, a Sąd Najwyższy w składzie niniejszym podziela w pełni twierdzenia zaskarżonego postanowienia. Brak w sprawie wykazania jakichkolwiek przesłanek koniecznych z punktu widzenia ewentualnego wznowienia postępowania.

Powyższe nie oznacza jednak, że skazanemu raz na zawsze zostaje zamknięta droga do wznowienia postępowania, ale by wniosek nie spotkał się ponownie z odmową przyjęcia musi zawierać dowody na wystąpienie konkretnych okoliczności z art. 540 § 1-3 k.p.k.

[PGW]

(R.G.)